

[Paul Schlüter.]

andre lovgivningsområder, den utryghed, som ligger i, at regeringen har gjort opmærksom på, at den agter at afvikle rentefradragsretten, den utryghed, som ligger i, at regeringen nu vil introducere, at særlig indkomstskat som en ny skat skal lægges oven i de andre boligskatter. For mange bliver det en skat blot på flytning.

Vi førte jo en forhandling med regeringen for kort tid siden om den økonomiske politik, og ved den lejlighed rejste vi spørgsmålet både over for statsministeren og finansministeren, om der dog ikke til efteråret, når vi kendte resultatet af 15. almindelige vurdering, kunne forhandles, og vi fik ikke mindst af finansministeren det indtryk, at det måtte der kunne.

Nu har vi så hørt åbningstalen, og dér siger jo statsministeren næsten på hver anden side, at regeringen vil møde folketinget med et åbent sind og gerne vil søge de flest mulige impliceret i beslutningerne. Det var jeg glad for, og jeg blev endnu mere glad, da boligudvalgets nye formand, hr. Henning Jensen, i morges i Frederiksborg Amtsavis siger: vi bør ikke være kategoriske, når vi inderst inde føler de urimelige forskelle. Det var netop 15. almindelige vurdering, boligudvalgets formand sigtede til. Og han er jo ikke en tilfældig person i denne sammenhæng, han skal nu være leder af folketingets arbejde med boligspørgsmålene. Jeg forstår den karakteristik, han giver. Vi bør ikke være kategoriske, når vi inderst inde føler de urimelige forskelle. For sådan virker 15. almindelige vurdering yderst forskelligt og ofte forfærdelig tilfældigt.

Men så oplevede vi statsministerens svar på ordførertalerne i dag, og dér må jeg nok sige, at statsministeren skuffede os ved at være ganske negativ over for nye forhandlinger. Så kom finansministeren. Han gjorde det ganske knivskarpt: regeringen havde taget et standpunkt og ville ikke være til at rokke. Finansministeren var kold som en mur i februar i denne sag, og han har jo også et flertal, kan jeg da tænke mig, bag sig, men vi andre føler, at der er sket en forskydning, fordi 15. almindelige vurdering har givet et andet resultat i hvert fald for tusinder, end man kunne påregne.

Det var på grundlag af denne afvisende

holdning fra regeringens side, vi bad om en afbrydelse, fordi vi følte, at nu foreligger der en ny situation, og vi mener, det må være rigtigt, at folketinget nu søger at pålægge regeringen, at der skal forhandles. Jeg skal heller ikke skjule, at de tre oppositionspartier har talt sammen i den pause, vi har haft, og vi mener alle, at det er rigtigt at søge en genoptagelse af drøftelserne om hele boliglovgivningen. Spørgsmålet om lejeværdien af egen bolig kan efter min gruppes opfattelse ikke blive stående dér, hvor det står nu, og derfor kan jeg også sige, at hr. Niels Helveg Petersen lidt senere på de 3 partiers vegne vil foreslå en dagsorden, hvis vedtagelse kan sikre, at folketinget får lejlighed til at træffe nye afgørelser.

Med disse ord håber jeg at have bidraget til, at forventningerne til hr. Niels Helveg Petersens tale vil være endnu større, end de plejer.

Poul Hartling: Statsministeren kunne ikke rigtig lide, at jeg påviste, at der ikke var noget konkret i hans åbningstale, og prøvede siden i sit indlæg at påvise alt det, som der ganske vist ikke var, for han måtte jo give mig ret i, at der var ikke noget, men som man tidligere havde sagt, og så det, der siden kom, for nu har boligministeren meddelt osv., og bl. a. henviste statsministeren også til det forslag, som budgetministeren har fremlagt, og sagde, at det gav mulighed for en mere effektiv styring af kreditgivningen.

Det fører mig til at spørge statsministeren eller måske snarere økonomiministeren, om det skal betyde, at han er enig med hr. Morten Lange. Hr. Morten Lange er jo ikke nogen ligegyldig person — i øjeblikket taler han oven i købet med statsministeren — og han spiller jo en vis rolle i et parti, der også betyder noget for regeringen i øjeblikket. Hr. Morten Lange sagde i sit indlæg, at det, der nu skulle have forbindelse med det initiativ, der er kommet, var en tendens, der skulle bremse for den investeringsbølge, der er kommet i landbruget. Jeg ved ikke, om det var en af hr. Morten Langes betingelser, men det var en af hans klare tendenser. Jeg vil gerne spørge økonomiministeren, som i sin fremsættelsestale siger, at nu skal erhvervsinvesteringer prioriteres højt, om han